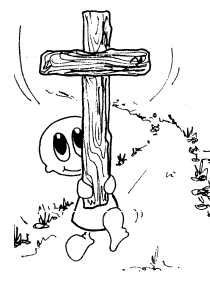

Vasárnapi híresztelő

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2016. május 29-június 5.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI

(Évközi 9. vasárnap: úrnapja)

1./ **Ma, úrnapján de. 9 órakor Oltáriszentség-litánia és szentségimádás, 10 órakor korális nagymise, majd kb. 11 órától szentségi körmenet lesz.**

2./ **Kedden este 1/2 7-kor énekeljük az utolsó loretoi litániát.**

3./ **Június első pénteke Jézus Szentséges Szívének tanácsolt főünnep.** Reggel 3/4 7-kor gyóntatás, majd kb. 3/4 8-tól énekes Jézus Szíve litánia lesz.

4./ **Jövő vasárnap** lesz a júniusi nagygyűjtés. **Reggel 8-kor tanévzáró** hálaadás tartunk a diákoknak **Te Deummal**.

HETI MISEINTENCIÓK

Szombat 16 h RG	<i>Rónaszéki Ágoston és Nagy Alexandra esküvője</i>	É
17 h G	<i>Bogdán Lilla és Domonkos Réka keresztelője</i>	CS
18.30 h G	<i>Loretói litánia</i>	É
19 h G	<i>Élő Vera hálaadása 75. születésnapján a Szentlélekért</i>	É

ÉVKÖZI 9. VASÁRNAP: úrnapja; május 29.

8 h M	<i>Élő Gizella (születésnap hálaadás)</i>	É
9 h G	Oltáriszentség-litánia É, majd szentségimádás	CS
10 h G főcel.:	<i>A Gábor-család élő és +tagjai és hálaadás az unokákért</i>	K
Zs konc.:	<i>+Balogh Ferenc;</i>	
11 h G	úrnapi körmenet	K

Hétfő 12 h	<i>+Kneifel Mihályné Gizella OB. É; majd temetése Pécelen (kat.)</i>	É
Kedd 19 h	<i>+Rokay Janka Mária (névnap) (Előtte 1/2 7-kor az utolsó litánia)</i>	É
Szerda 7 h	<i>+András</i>	CS
Csütörtök 19 h	<i>+Bányai Béla és +szülei</i>	É
Péntek 7 h	<i>Élő Magdolna és Tamás szülők és Tamáska fiuk É; 3/4 8 h litánia</i>	É
Szombat 19 h	<i>Élő Gábor, Tamás és Imre gyermekek és élő családtagjaik</i>	É

ÉVKÖZI 10. VASÁRNAP: június 5.

8 h M főcel.:	<i>+ifj. Maslowski Ferenc férj (21. évf.)</i>	É
G konc.:	<i>A Nagy- és a Németh-család élő és +tagjai Te Deum</i>	
10 h Zs	<i>Pro populo; +Pallag Istvánné Erzsébet nagynéni</i>	É

ÚRNAPJA: KRISZTUS SZENT TESTE ÉS VÉRE FŐÜNNEPE

(*Festum Sacratissimi Corporis et Sanguinis Christi*)

Az ünnep keletkezése és tartalma. A középkorban eltolódott az érdeklődés az eucharisztikus eseménytől, az Úr vacsorájától az utána is megmaradó szentségi jelenlét felé. A Krisztussal való találkozást nem annyira magában az ünneplésben keresték, hanem az eucharisztikus színeket akarták látni, amelyek nemcsak az Úr Jézus Szent Testét és Drágalátos Vérért rejtik magukban, hanem *per concomitantiam* az összekötöttség által mindkét szín alatt magát az Úr személyét teszik valóságosan is jelenvalóvá. Az érdeklődés kezdetben szinte kizárólag a kenyér felé fordult, mert azt a bor színével ellentétben könnyen láthatóvá lehetett tenni. Így került sor először Párizsban 1200 körül az átváltoztatott ostya fölemelésére (úrfelmutatás). Ehhez járult hozzá hatékonyan Liége (liezs)-i (vagy németesen lüttichi) Szent Julianna ágostonrendi apáca többszöri víziója 1209-ben ahhoz, hogy az Oltáriszentség, az Eucharisztia tiszteletére külön ünnepet vezessenek be. Ezt legelőször Liége-i Róbert püspök vezette be 1246-ban egyházmegyéje területén. 1264-ben IV. Orbán pápa, aki korábban Liége-ben főesperes és Julianna lelkiatyja volt, *Transitus* bullájával az egész egyházra kötelezően előírta ezt az ünnepet. Kérésére az *angyali doktor*, Aquinói Szent Tamás megírta az ünnep zsolozsma- és miseszövegeit. A pápa 1265-i halála késleltette az ünnep elterjedését. Végleges bevezetése XXII. János pápa alatt, 1317-ben történt meg. A II. vatikáni zsinat a *Jézus Drágalátos Vérének* július 1-én tartott ünnepét eltörölte (mint annyi más szép ünnepet is), és úrnapja misztériumába ültette át

Az úrnapi körmenet. A processzió (körmenet) ősi kultikus szokása már az ősegyházban is megvolt (l. *Eteria* zarándoknő jeruzsálemi beszámolóiban). A germánoknál is –megtérítésük után– számos körmenet volt, ahol sok „szent tárgyat” vittek magukkal az emberek. Szent Gereon említ először úrnapi körmenetet Kölnben 1274 és 79 között. A körmenetet még a XIV. században a nyugati országok lelkes fogadtatással és díszesen kivitelezve celebrálták, de az átváltoztatott szentostyát eredetileg *velummal* (terítő) fődve, később már láthatóan, díszes úrmutatóban, *monstranciában* hordozták körül. Németországban ehhez járultak a mezei körmenetek könyörgő elemei. A négy égtáj felé külső oltárnál (sátrak) stációkat (megállásokat) tartottak fölolvassal a négy evangéliumból, énekeltek, imádkoztak és szentségi áldásban részesültek. Különösen a barokk időkben vált a körmenet hálaadó győzelmi körmenetté. Az élőképeket, melyeket már a középkorban a passió és az ótestamentumi előképek ábrázolásaként fölvonultattak, pompás kocsikká épültek ki. Ezen ábrázolások már egyre jobban elszakadtak az Oltáriszentségtől (pl. Szent György, amint ledöfi a sárkányt). A felvilágosodás már csak szegényes maradékot őrzött meg e pompás triumfusból. Róma az úrnapi körmenetet nem tekinti a *római jog liturgiájaként* kizárólagos római hatáskörrel, hanem a *pia exercitiához*, a jámbor gyakorlatokhoz sorolja. A II. vatikáni zsinat az egyházat Isten vándorló népének mondja, melyen szükséges, hogy az Úr is a közelünkben valóságosan jelen legyen és vándoroljon. Ezért a körmenet egy hozzá kapcsolódó szentmiséből nőjön ki, amelyen a körmenet minden résztvevője legyen jelen (ahogy azt az anyaszentegyház hangsúlyozottan előírja híveinek a húsvéti vigíliára is).